

DESCRIPTIVE

A famous English novelist sheds new light on the English character.

توصیف

یک داستان نویس معروف انگلیسی شاعر تازه بر صفات مردم انگلیس مباحثه میکند.

A view of London.

دور نمای شهر با عظمت لندن

A Letter to Ahmed.

نگارش جی بی - پریستلی

By

J. B. PRIESTLEY.

نامه ای به احمد

DEAR AHMED,

At last I am fulfilling my pledge to give you—and, I hope, a whole host of other Persian friends—some account of the English People.

Now what you must first remember about us is that we live on a small island and not in a great continental country. Our climate knows no extremes of heat and cold. It is a temperate, misty kind of climate, sometimes

AHANG

احمد عزیزم .

بالاخره من بعهده خود وفا کردم و اکنون میخواهم شما را برای تو وعده زیادی از دوستان ایرانی بنگارم - چیزیکه در اولین وهله باید بخاطر آوری آنست که ما در جزیره کوچکی زندگی میکنیم نه در کشور بزرگ - آب و هوای این سرزمین زیاد سرد و یا بسیار گرم نیست بلکه معتدل و مه آلود و گاهی ناراحت و نا اندازه ای فشار آور است ولی

آهنگ

uncomfortable and rather depressing, but never really unfriendly for long. The English countryside is one of the most beautiful in the world, but it has no sudden dramatic beauty, no awe-inspiring grandeur, no vistas of riotous colour. It is full of melting hazy greens and blues and greys. It is easy, pleasant, restful to live with. Everything is on a small scale, rather uncertainly outlined, moderate in tone, subtly graded, undramatic.

And all this applies, too, to the English mind and temperament. The people are like their climate and their countryside.

We became a nation very early, and have not known an invader for nearly a thousand years. The barrier of the sea enabled us to develop our national consciousness, characteristics, customs and institutions, at a comparatively early stage in European history. And because other people could not merely walk across the frontier, which might be constantly changing, but had to cross the seas to reach us, we have always been very conscious of the fact that they were "foreigners" and we were English. Only a few years ago, during a particularly thick fog that held up shipping, one of our newspapers came out with the placard *Continent Isolated*.

Now here I must warn you against a very common mistake — and that is the mistake of assuming that the typical member of our small governing class is the typical Englishman. This class is of course very English and is quite different in many ways from ruling

AHANG

هرگز این نا مساعد بودن هوا مدت زیادی طول نمیکشد - دهات و مزارع انگلستان یکی از زیباترین مناظر دنیا است اما این زیبایی آمیخته بجلال و شکوه قوس آور نیست - احساسات غمناک انسان را بیدار نمیکند و بالاخره این مناظر قشنگ فاقد الوان زنده و خیره کننده است - رنگش مخلوطی از خضرای تیره و آبی و خاک تری است - زندگی در این نقاط آسان - دلپسند و مایه راحتی است - کوئی هر چیزی بر میزان و مقیاس کوچکی ساخته و پرداخته گشته و بطور غیر معینی محدود گشته است - همه چیز رنگ و نوائی معتدل دارد و بنحو دقیق و ظریفی مطرز شده و از نغمه غم برکنار مانده است این خصائص تنها صفات مناظر نیست بلکه اخلاق و روحیات مردم انگلستان هم بدین نوع تعریف میشود .

ملت ما خیلی زود تشکیل شد و قریب هزار سال است که ما دیگر از تهاجم و تهاجر چیزی ندیده و نمیشناسیم - سد دریا ما را قادر ساخت که وقوف ملی و صفات اصلی و عادات و سنن و مؤسسات خود را در مرحله ای نسبتاً زودتر از اروپا ترقی دهیم و چون مردم دیگر نه تنها از مرزهایی که دائماً ممکن التعمیر بود قدرت تجاوز نداشتند بلکه برای رسیدن بما بایستی قطع دریا میکردند لذا ما همه وقت از این حقیقت بخوبی با خبر بودیم که ما انگلیسی و آنها بیگانه اند - همین چند سال پیش بود در هنگامیکه مه غلیظ مخصوص کشتی رانی ما را غیر مقدور ساخته بود یکی از روزنامه های ما مضمونی بنام «اروپای تنها مانده» منتشر کرد .

اکنون من باید تو را از یک اشتباه متداول و معمولی آگاه کنم و آن اشتباه عبارت است از تصور اینکه نمونه مردمان انگلیسی طبقه کوچکی است

classes elsewhere; but it is wrong to assume that it can be taken as entirely representative of the people here. England has a curious class system of her own, which is now being broken down by the war, but for a long time it has not been a country of aristocrats and peasants.

The English class system is really unique. It is the ghost of feudalism haunting a highly industrialised society that until 1940 moved uneasily between plutocracy and democracy. The strange social snobbery it produces runs right through our society, influencing the workers just as it does members of other classes. Here, as in the landscape, it is all uncertain outlines, subtle gradations, haziness and mist.

It is easy to over-estimate the importance of tradition in England. Tourists from newer countries naturally look for what is quaint

The State opening of Parliament.
تشریفات گشایش پارلمان در انگلستان .

حاکمه آنها است البته این طبقه خود نمونه‌ای از طبقه خاصی میباشد و با طبقات حاکمه سایر ممالک اختلاف کلی دارد اما فرض اینکه آنها نمونه و نماینده مردم این سرزمین باشند بیجا و اشتباه است انگلستان اصول طبقاتی عجیب و مخصوصی دارد که اکنون بواسطه جنگ از هم گسیخته است ولی این کشور دیر زمانی است که حکومت اشرافی و دهقانی را رها کرده است . برآستی اصول طبقاتی انگلستان در دنیا منحصر بفرده است و آن شبیه یک نوع ملوک الطوائفی است که در میان یک اجتماع کاملاً صنعتی شده تا سال ۱۹۴۰ بطور تساراحتی در میان حکومت پولداران و دموکراسی سرگردان بود و این خود باعث آن شده است که تعلق و خود نمائی در میان طبقه کارگر و سایر طبقات بوجود آید و در این مورد هم همانند منظره کشور عامل دقیق و ظریف حدود نامشخص تیره و مه آلود در کار است .

اغراق و مبالغه در اهمیت عادات و سنن انگلستان کار آسانست چنانچه سیاحتیکه از ممالک تازه می‌آیند همیشه ناظر انگلستان باستانی و دانشگاههای قدیمی و گنجینه‌های ادبی میگردند و بمرکز صنعتی بزرگ توجهی ندارند و بالنتیجه چنین سیاحتی ناگزیر در مورد خصوصیات و مشخصات کشور ما اشتباه میکنند - دوستان امریکائی ما قبل از جنگ هر وقت سخنی از ما بمیان می‌آمد آنطور از ما صحبت میداشتند که گوئی در زمان گذشته زندگی میکنیم و بوغ مهندسین و طراحان ما را که سریعترین سفاین و اتومبیلها و هوا پیمایا را ساخته از خاطر میبردند .

احمد عزیزم - علاوه بر آن بایستی بخاطر داشت که تاریخ جنگهای انگلستان مربوط بدریاست نه خشکی و دریا خود مشکل دیگر و عاملی تغییر پذیر و غیر قابل پیش بینی است کسیکه از آن استفاده

and old in England; they visit our ancient cathedral cities and universities and literary shrines, and not our great industrial centres; with the inevitable result that such tourists often mistake the character of the country. Thus, before the war our American friends often talked as if we English were all living in the past, overlooking the fact that our designers and engineers had built the fastest liner, the fastest car, and the fastest aeroplanes in the world.

Moreover, you must remember, Ahmed, that the English fighting tradition belongs not to the land but to the sea. Now the sea is a difficult and unpredictable element. The man who makes use of it must depend largely on instinctive and intuitive knowledge; he must be able to improvise easily and rapidly; he must not be too rigidly organized. In all this the Englishman is the opposite of the German, who is a creature of discipline and organization. The British war effort has largely been a rapidly improvised affair, the whole nation having been mobilized for total war only since May, 1940.

This last-minute improvisation, however, has given our war production a flexibility superior to that of the long-planned war production of Germany, and has led, among other things, to the defeat of Germany in the air.

We English are essentially an instinctive and intuitive people. Our actions are not governed primarily by clear-cut principles of logic or reasoning. We have a dislike, based on a deep-rooted distrust, of any one-sided development of the individual, of narrow

میبرد بایستی متکی بر دانش ذاتی و قدرت پیش‌بینی و سرعت انتقال باشد و بتواند ابتکار عملیات داشته بدون اندیشه‌های قبلی کار کند و نیز بایستی که چنین شخصی زیاد خشک و پابند انتظامات سخت نباشد. در تمام این موارد انگلیسی نقطه مقابل آلمانی که مخلوق با دیسپلین و منظمی میباشد بشمار میرود. مساعی بریتانیا در جنگ کنونی یکمرتبه و با سرعت زیادی بدون مقدمات قبلی بکار افتاد و فقط از سال ۱۹۴۰ تمامی همت برای جنگ بتمام معنی خود را مجهز ساخت. این فعالیت بدون پیش‌بینی بساعت برتری محصولات جنگی ما نسبت به صنایع جنگی آلمان که سالها قبل نقشه آن کشیده شده بود گردید و در بین چیزهای دیگر منتج به شکست هوائی آلمان شد. ما انگلیسها اصولاً مرد و ذاتاً مرد دقت و ادراک هستیم عملیات مادر و هله اول بر موازین خشک منطق و برهان نهاده نگشته و نیز در وجود ما تفنری نسبت به هر نوع ترقی بکطرفه افراد در رشته خاصی وجود دارد و این بواسطه عدم اطمینان است بدینگونه تخصص‌های بسیار محدود و عمیق تفنر را ما به تفنن بسیار محدود و تخصص‌های زیاد نشان میدهم اهمیت زندگی در نظر انگلیسها در موفقیت‌هایی قابل توجه و کامیابیهای درخشان و شخصیت‌های مسلط و با نفوذ و بالاخره فتوحات تعجب انگیز در هر یک از رشته‌های خصوصی زندگی نیست بلکه بستگی دارد به اخلاقیات و یکنوع تعادل صفات در زندگی و بعضی ارزشهای معنوی. مردم اینجا بخصوص کارگرها برای تصاحب مستعمره‌ای و یا برای پیدا کردن بازارهای خوب و مواد خام بجنک تن در نمیدهند ولی چون این حقیقت را دریابند که آزادی و شادکامی مردم محبوب و آرام در هر جای مورد مخطر است جنگ را نا آخرین لحظه ادامه میدهند.

specialization, of extreme professionalism. The emphasis throughout English life is not on spectacular achievement, brilliant success, dominating personalities, dazzling triumphs in any particular field, but is on character, a certain balanced quality of living, and some moral values.

The people here, and especially the workers, would not fight for a single day for colonial possessions and markets and raw materials, but once they have grasped the fact that the liberty and happiness of decent quiet people everywhere are threatened, they will fight to the bitter end.

The English class system, faulty though it is, does not involve any elaborate arrangement by which one set of persons can kick another set but are in turn liable to be kicked

هر چند اصول طبقاتی انگلستان تعریفی ندارد ولی از این گفتار هرگز منظور آن نیست که مثلاً یک طبقه بالاتر نسبت به طبقه ما دو نش بند رفتاری نماید در انگلستان از هر طبقه ای رفتار و کرداری شایسته و خوب انتظار میرود و هر چه امتیاز طبقاتی عده ای بیشتر باشد مزایای اخلاقی بیشتری از آنها متوقع خواهند بود - البته این تا کید دو اخلاق و صفات پسندیده همانند اصول طبقاتی انگلستان که با آن همراه و متحد است نقاط ضعفی دارد این نقاط ضعف غالباً باعث میشود که بعضی از مردم به خونسردی و خشکی رفتار متقابل شوند و در مکالمات آزادانه و بی پروا صحبت نکنند. احساسات مردم این سامان بسیار عمیق است شاهد این مدعا گنجینه‌های بزرگ منظومات ما است و من در این مورد چنین می‌پندارم که عموماً انگلیسها بیشتر از سایر ملل که

تظاهر با احساسات شدید میکنند تحت نفوذ احساسات عالی خود باشند. اکنون خوبست به گفتگو در اطراف تصورات غلطی که موجود است بپردازیم اول آنها آنست که عده انگلیسها را ریاکار میخوانند البته این دور از حقیقت است فقط شاید در مورد جنس لطیف

نمایی از نواحی کشور انگلیس.

The English countryside.

by a superior set. Each class in England is expected to be good-mannered, and the more privileges you possess the better your manners are supposed to be.

This emphasis on good manners, like the unique class system with which it is allied, has of course its weaknesses. It tends to encourage a certain stiffness and reserve, and often prevents people from freely and spontaneously expressing themselves. English people actually have strong feelings, as our great wealth of poetic literature amply proves. and I believe that the English in general are more often governed by their feelings than are some other peoples who are more superficially emotional.

Let me deal now with certain widespread misconceptions. First, that the English are hypocritical. This is not true, except perhaps about sex. Politically, the English people are genuine moral idealists, capable of fighting and enduring not merely for their own security but on behalf of a great moral idea. They are doing that in this war.

It is significant, I think, that our American friends, like you Persians, are far more spontaneous, outspoken, dramatic than we English are. And surely one reason for this is that both you and the Americans live in vast continental territories with extreme and rather hostile climates, in conditions that frequently challenge men and thus encourage them to express themselves freely to each other. On the other hand, we live on a small, cool, overcrowded island, where people feel compelled to protect themselves by adopting a reserved manner. American friends have often told me that after some time in England

AHANG

چنین اندیشه خطا نباشد - در سیاست مردم انگلستان ایده آلیست هائی هستند با نبوغ اخلاقی که میتوانند مصائب جنگ را نه تنها بخاطر حفظ منافع خود بلکه بجهت یک نیت و عقیده بزرگ اخلاقی تحمل کنند و این حقیقتی است که در جنگ کنونی مصداق آن مشهود است - گمان میکنم این قابل توجه باشد که دوستان امریکائی ما مانند شما یاران پارسی بیش از ما انگلیسها رک گو و بی پرده و در رفتار خود قدری زنده و بی پروا باشند و حتما یکی از دلایل آن اینست که شما و امریکائیهما هر دو در قطعات وسیعی از قاره های زمین و در آب و هوائی که کم و زیاد مخالف و متغیر است و در موقعیتی که غالباً مردان را تحریک میکند و بدینگونه باعث میشود که احساسات خود را بیکیدیگر آزادانه بنمایند زندگی میکنید و از طرف دیگر ما در جزیره کوچکی و سرد و پر جمعیت که مردم آن مجبورند برای حفظ خود روشی که شایسته محیط باشد اختیار کنند بسر میبریم . نفوذ اخلاقیات در این سر زمین بقدری قوی است که دوستان امریکائی ما اغلب بمن میگویند بعد از مدتی زندگی در انگلستان خود را خونسرد تر و آرامتر حس میکنند .

البته این صفات منافع و مضاری دارد مثلا برای مردم انگلستان بیش از سایر ملل مقدور است که قوای عصبی خود را برای روز مبادا ذخیره سازند و در آن هنگام که احتیاج شدید بآن باشد از قوه عصبی خود استمداد جویند . ما قوای عصبی خود را هرگز بیپوده و بیجهت صرف نمیکنیم و این نکته ای بود که نازیهای بیخبر از روانشناسی دو ابتدای شروع به بمبارانهای شدید حساب نیاورده بودند - انگلیسی معمولی همانند ایرانی نانا جدی و گوشا است تفاوت عمده آن دو در رویه و رفتار آنهاست بجزرات میتوان گفت در زندگی انگلیسی بکنوع

speciali
The en
on spe
domin
in any
a certa
moral

Th
ers, w
coloni
materi
that th
people
fight t
Th
it is, d
ment
anoth

they began to feel cooler and calmer and more slowed-down, so potent is the atmosphere here. There are obvious disadvantages about this, of course, but there are advantages too.

Thus, it is far easier in England than it is in most countries for people to build up a reserve of nervous energy, on which they can draw in an emergency. You are not, as people say, "living on your nerves." And that is what the Nazis, who are poor psychologists, did not take into account, when they loosed their terror bombing.

The average Englishman is just as serious at heart as the average Persian. The chief difference is one of manner. I admit quite freely that there is too much so-called "humour" in English life, and that frequently this "humour" is used as a kind of defence against reality. This of course applies more especially to the more comfortable classes. The workers have a humour of their own, which is largely ironical. They pretend to make a joke out of everything, including Hitler and his Nazis. But they do not really think that Hitler and the Nazis are a joke. What they do — though not what they say — proves that.

It is probably true that the non-rigid English class structure has helped to establish among us a calm, unemotional manner. And our history has helped too.

But more important than these was the influence of the sea. The typical English manner is very much the sailor's manner. The Royal Navy has always fought with a *bravura* air, and its great admirals like Blake and Nelson were famous for their superb audacity. Finally, the influence of sports and games, for which all classes of the English have long had a passion, cannot be ignored.

Now life is not a game, and sometimes this attitude of mind encourages the Englishman to close his eyes to the grimmer realities. On the other hand, it teaches him to cooperate unselfishly, and not to be too elated by victory or too cast down by defeat.

شوخی و بذله مشاهده میشود که غالباً خود نوعی دفاع در مقابل سختیهای زندگی است البته این گفتار بیشتر بطبقات راحت طلب راجع میشود. طبقه کارگر بذله و مزاحی دیگر دارد که مخصوص بخود اوست و بسیار طعنه آمیز بنظر میرسد آنها چنین وانمود میکنند که هر چیزی را شوخی و مزاح میکنند و هیتلر و حزب نازی او هم از این طعنه و تمسخر برکنار نمیانند ولی درحقیقت هرگز آنها خیال نمیکند که هیتلر و حزب نازیش شوخی باشد عمل آنها این مسئله را ثابت میکنند هر چند گفتارشان چنین نیست.

شاید این حقیقت داشته باشد که اصول صفات غیر خشن انگلیسی برای بوجود آوردن این خونسردی و تحریک نا پذیری ما کمک نموده باشد و نیز بهمچنین تاریخ ما در این قسمت ذنبفوذ بوده است اما از اینها مهمتر نفوذ دریا است. نمونه و مشخص رفتار انگلیسی رفتار دریا نوردان است نیروی دریایی شاهنشاهی همیشه در نبرد ها خونسرد و لاابالی بوده است و امیرالبحرهای نرسی مانند نلسون و بلیک بواسطه تهور و کساختی عالی و ممتاز خود مشهور گشتند و بالاخره نفوذ ورزش و بازیهای میدانی که تمام طبقات انگلیسی از دیر زمانی نسبت بان علاقه داشته اند نباید از نظر دور داشت اما زندگی بازی و ورزشی نیست و این طرز تفکر انگلیسی را بر آن میدارد که در مقابل حقایق تلخ دیده برهم نهد و از طرف دیگر این خصلت باو میآموزد که چگونه همکاری و از خود گذشتگی را پیش ساخته و چطور از پیروزی مغرور و متفرعن نشود همانطور که در هنگام شکست سر بیائین نمیاندازد.

انگلیسی ها ورزش و بازی بیش از صنایع علاقه دارند و این از دیر زمانی یکی از نقائص و خطایای آنها بشمار میرفته است ولی باوجود آن مردم انگلستان

It has long been a notorious fault in the English that they are far more interested in these sports and games than they are in the arts. Nevertheless, the English people are not so insensitive to the arts as they are often made out to be. They have never ceased to be interested in literature. And there is in England a surprising amount of good amateur acting, playing of instruments and singing, and painting.

The War has brought many changes. It has jerked most of our people out of their established routines. It has thrown together members of different classes, and indeed has entirely broken down some class barriers although there are still too many left.

And, perhaps for the first time in their history, our workers are eagerly curious about the people of other countries. And one of those countries, my dear Ahmed, is yours. Yes, the English people really want to know all about the Persian people. So far as the great mass of our people is concerned, I can assure you that the foundation has already been laid for an enduring structure of friendship.

And now, my dear Ahmed, I must bring this letter to a close. May the final victory come soon and discover our two brave peoples ready to move forward together, in the great common task of bringing freedom and happiness to men and women everywhere on earth.

(Condensed and reprinted from the New York New Leader)

آندر که دیگران ادعا میکنند نسبت بصنایع خونسرد نیستند. انگلیسی ها همیشه بادبیات علاقه شدید داشته اند و از این جهت در انگلستان عده زیادی اشخاص خوش ذوق مشغولیت و سرگرمی خود را به هنر پیشگی و نقاشی و نغمه سرائی و موسیقی منحصر ساخته اند. جنگ کنونی تغییرات زیادی ببار آورده و مردم بسیاری را از جریان عادی کارهای زندگی خود دور ساخته است. طبقات مختلف را در هم ریخته و در حقیقت مرز میان طبقات را بکلی از هم پاشیده است اگرچه هنوز هم حد ناصل و تفاوتی میان طبقات موجود است و شاید برای او این دهنه در تاریخ کارگران کشور ما با ذوق و شوقی زیاد راجع بمردم کشورهای دیگر متفحص و مشتاق شده اند یکی از این کشورها مملکت ایران یعنی میهن آن دوست عزیزم است - بلی مردم انگلستان خواستار دانستن هر چیزی راجع بمردم ایران میباشد و تا آن اندازه که از توده عظیم مردم این کشور مشهور است میتوانم اطمینان بدهم که اساس درستی ما تقریباً نهاده شده است.

احمد عزیزم اکنون اجازه بده ناهه را باتها رسانم امیدوارم پیروزی نهائی هر چه زودتر فرارسد و در آن هنگام صفات مردمان دایر کشورهای ما را که هر دو برای پیشرفت حاضر بوده اند و برای کسب آزادی و شادکامی ساکنین کره ارض در هر نقطه ای در تلاش بوده اند مشهور سازد.

آگهی

توسعه انتشار و اهمیت روزافزون نشریات متحده (یونایتد پبلیکیشنز) قدر و تأثیر آگهی های مشموله را بمقدار معتنا بیهی بالا برده و ما را بر آن داشته است که صفحات چندیرا بمنظور چاپ آگهی ها اختصاص بدهیم. خواهشمنیم برای اطلاع از بهای آگهی ها و توضیحات بیشتری به نشانی زیر مراجعه فرمائید:

نماینده کل آگهی ها

نشریات متحده

صندوق پست شماره ۴۰۴ - بمبئی.